

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4177/2019
25.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање са седиштем у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2352/19 од 15.05.2019. године, у седници већа одржаној 25.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2352/19 од 15.05.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2352/19 од 15.05.2019. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 11160/17 од 27.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован приговор апсолутне ненадлежности. Ставом другим изреке је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му исплати на име правно неоснованог обогаћења због неисплаћивања пензије за период од 01.03.1999. године до 28.08.2010. године појединачне месечне износе наведене у том ставу изреке са траженом законском затезном каматом почев од доспећа сваког појединачног месечног износа па до исплате, а ставом трећим изреке је одбијен као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 2352/19 од 15.05.2019. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду у ставу другом и трећем изреке, а ставом другим изреке је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено преко пуномоћника из свих законских разлога и са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку изјавио ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 55/14 - ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачења права (посебна ревизија).

Тужилац, позивајући се на пресуду Европског суда за људска права од 17.04.2012. године донету у случају Грудих против Србије (представка бр. 31925/08) и пресуду Врховног касационог суда Рев 974/2012 од 07.03.2013. године, посебну ревизију изјављује ради уједначавања судске праксе.

У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда, нема места одлучивању о посебној ревизији из разлога који тужилац наводи. Питање застарелости новчаног потраживања тужиоца, у смислу члана 376. Закона о облигационим односима који је примењен у овом спору суђеном у складу са правним схватањем Грађанског одељења Врховног суда Србије, утврђеног на седници од 06.04.2004. године - да је суд опште надлежности стварно надлежан да одлучује по тужби за накнаду штете због незаконитог и неправилног рада туженог у извршењу утврђене обавезе исплате пензије на основу члана 172. Закона о облигационим односима и члана 1. ЗПП, није ни било постављено у предмету Грудих против Србије пред Европским судом за људска права. Због тога побијана другостепена пресуда, у погледу оцене застарелости дела тужиочевог потраживања не може да одступа од ставова изражених у наведеној одлуци Европског суда за људска права, а сагласна је са ставом тог суда из одлуке у предмету Скендери и други против Србије (представка бр. 15090/08) - да је рок застарелости предвиђен чланом 376. Закона о облигационим односима законит и да тежи легитимном циљу, обезбеђењу правне сигурности и заштите потенцијалних тужених од застарелих потраживања. Пресуда Врховног касационог суда на коју се тужилац позива у ревизији донета је у спору у којем тужени није истакао приговор застарелости потраживања, па се зато не ради о различитим судским одлукама донетим у истоветним чињенично-правним ситуацијама, због чега би о тужичевој ревизији требало одлучивати као о посебној ревизији - ради уједначавања судске праксе.

Ревизијски наводи о битној повреди одредаба парничног поступка нису посебно разматрани, јер се по изричитој одредби члана 404. став 1. ЗПП посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије тужиоца, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази

динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је одлучено као у ставу другом изреке на основу одредбе члана 413. ЗПП.

Одлука о трошковима поступка из става трећег изреке, донета је применом члана 163. став 2. у вези члана 153. ЗПП, према успеху у наведеном поступку.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић.с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић